

Det er derfor, vi sammen med Venstre har fremsat forslaget om motiveret dagsorden, hvor vi anmoder regeringen om at fremsætte forslag, der sikrer forældre et frit, reelt valg mellem offentlig og privat egen pasning af børn ved at lade kommunerne få mulighed for at lade pengene følge børnene.

Jeg skal foregribe de kommende angreb ved at sige, at de kommuner, der i dag har en fuldt udbygget børnepasningsgaranti, naturligvis kan have en anden holdning til dem, der står med en del ventelister.

Vi tror ikke på, at samfundet får råd til at skrue serviceniveauet ret meget højere op, end det er i dag, men vi skal arbejde på at få en bedre kvalitet i såvel den offentlige som den private pasning.

I øvrigt mener jeg egentlig, at Folketinget også hen ad vejen må diskutere udlodningen af puljebeløb, og jeg tænker her på det såkaldte 25-pct.'s tilskud, som er sat på i overslagsårene. Vi mener, at de kommuner, som benytter disse ordninger i de kommende år, efterfølgende får en regning. Sagt lidt mere firkantet: Hvis Folketinget ønsker at afbøde nogle forhold i kommunerne, så hjælper det ikke at betale i et par år for herefter at lade løbende kommunale udgifter overgå til kommunal finansiering. Jeg tror også, at vi her i salen må lære, at de, der bestiller musikken, de betaler.

Når vi i dag taler om børnefamiliernes vilkår i fremtiden, er det også vigtigt, at vi ser på den måde, arbejdsmarkedet har indrettet sig på. Regeringen må i samarbejde med arbejdsmarkedets parter fremme mulighederne for en mere fleksibel arbejdstid og deltidsarbejde, så forældre i højere grad kan kombinere arbejde med pasning af børn. Arbejdsmarkedet er i dag alt for stift; vi har brug for fleksible løsninger.

Også på området privat hjælp i hjemmet mener vi, at vort samfund i fremtiden bør indrettes sådan, at der bliver mulighed for fradrag i indkomsten ved ansættelse af den private hjælp. Inden længe – nærmere bestemt den 16. marts – skal vi diskutere velfærdssamfundet.

Vi står i dag med en stor gruppe af marginaliserede unge mennesker, som ikke har fået fat i arbejdslivet, og det prøver vi så at tackle med diverse offentlige ordninger.

Her kunne vi bl.a. give unge mennesker mulighed for at få fat i arbejdslivet med et utrolig vigtigt stykke arbejde, der desværre ikke har haft status i mange år, nemlig at give Danmarks fremtid en tryk hverdag, det, som mange unge

forældre ikke føler at de kan give deres børn i dag med de nuværende tilbud. Bl.a. derfor er forældreorloven blevet en kæmpesucces.

Det, jeg har sagt i dag, er på ingen måde en kritik af vore udmærkede og velfungerende daginstitutioner; det drejer sig kun om at give forældre muligheden for at vælge, hvad de mener er bedst for deres børn. Vi er nogle stykker – også i dette Folketing – der har lært ulvetimen med vore børn at kende: op om morgenen, ud af dynerne og far og mor af sted for at passe jobbet.

Vi er i hvert fald nogle generationer, der ikke har haft friheden til at vælge, og det bør vi i fremtiden ændre til gavn for børn og forældre.

Jeg kan hermed anbefale Tinget at stemme for den af Venstre og De Konservative foreslåede dagsorden, og jeg må ligesom Venstres ordfører sige, at vi er nødt til at afvise Socialdemokratiets dagsorden, idet vi har haft for lidt indflydelse på den.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hr. Bendt Bendtsen var parat til at møde stormløbet, og jeg skal ikke skuffe ham, men om det nu bliver så stort, vil tiden jo så vise.

Jeg lagde mærke til, at hr. Bendt Bendtsen beskæftigede sig meget med forældrenes ansvar, og er det nødvendigt, så gør jeg det også gerne. Jeg siger gerne fra talerstolen, at vi mener, at børnene er forældrenes, og at det er forældrenes ansvar, at disse børn kommer så godt i gang med livet som overhovedet muligt. Det fremgik også af socialministerens besvarelse.

Men vi lægger også vægt på, at samfundet ikke kan løbe fra et ansvar dér, hvor familierne går i stykker, og jeg hørte også hr. Bendt Bendtsens indlæg sådan, at det ansvar, samfundet har dér, var den konservative ordfører enig i, og at det ikke var afsnittet i vores dagsorden om de socialt dårligt stillede børn og unge, der gjorde, at man ikke kunne stemme for regeringspartierne dagsorden. Så det hilser jeg med glæde.

Men jeg vil gerne tage fat i et punkt i den dagsorden, som Venstre og De Konservative har foreslået, for det fremgår jo af dagsordenen, at der skal indføres fradrag for udgifter til privat hjælp i hjemmet for børnefamilierne fra indkomståret 1996. Det må bygge på den formodning, at man også i konservative kredse erkender, at både mænd og kvinder arbejder, og derfor kan begge forældre være i den situation, at de er på arbejdsmarkedet.